

PREMIILE DE DRAMATURGIE ALE UNIUNII SCRITORILOR PE ANUL 1971

PAUL EVERAC — pentru volumul *Urme pe zăpadă*

În literatura noastră, Paul Everac reprezintă prin excelență explorarea contemporaneității. Pornind, în buna tradiție a piesei realiste, de la stratul de suprafață al vieții, el cercetează în adâncime, extrăgând, din zăcămintul de dramatism al faptului brut, semnificații mai largi, idei și sensuri caracteristice epocii, mutațiilor pe care le prilejuiește în conștiință; el izbutește astfel să dea viață unei largi și autentici tipologii specifice. Dramaturgia sa se constituie ca un caleidoscop de ipoteze etico-filozofice asupra omului și a societății de azi. În acest context, *Urme pe zăpadă* este excepția : dedicată unui personaj istoric, Horia, conducător al marii răscoale țărănești din sec. XVIII, în Ardeal — ea exprimă, în ultimă instanță, tot o viziune actuală asupra eroului tragic.

HORIA LOVINESCU — pentru drama

Și eu am fost în Arcadia

Într-o viitoare istorie a teatrului românesc, Horia Lovinescu va fi, probabil, un clasic al acestei perioade — pentru că în literatura sa pot fi regăsite, într-o expresie limpede, filtrată, principalele ei teme dramatice, dilemele ei esențiale ; scriitorul fiind, deopotrivă, un exponent al modului modern de a gândi drama, înnoindu-și concepția creatoare în pas cu mișcarea generală a culturii. Opera sa acoperă o mare suprafață de preocupări diverse, avînd totuși un numitor comun : rezonanța gravă, înclinația spre problematizare. *Și eu am fost în Arcadia* aparține filonului celui mai prețios al scrisului său : investigația în zonele ascunse ale psihicului, descoperirea resorturilor sale delicate, descifrarea reacțiilor omului civilizației secolului XX, atunci cînd este confruntat cu eternele încercări ale vieții și ale morții, schițarea noului raport ce se stabilește între cunoașterea rațională și perceperea misterului existenței.